

Пріятелство — amicizia.
 Въ нуждѣ — bisogno.
 Ся познава — sperimentare.
 Разваленъ — distrutto.

Злодѣецъ — ladrone.
 Заминжлый — passato.
 Бой — la guerra.

Марій е былъ прогочень отъ честь-тж. Единъ мж-дъръ челоуѣкъ никога не ся гляда съ особно око; той всѣкога ся гляда или за пріятель или за непріятель. Челоуѣкъ за да ся похвали и да ся почете, потрѣбно е да свръшва правилно свои-ты дѣлжности. Челоуѣци-ти не ся отсждать по думы-ты, что-то кажжть, нѣ по дѣла-та си. Пріятелство въ нуждѣ ся познава. Тая кжца быде развалена отъ злодѣйци-ты въ заминжлый бой.

ГЛАВА ЧЕТВРТА.

За неправилны глаголы.

113. — Такыва глаголы много повече ся намирать въ Италианскый языкъ нежели въ Българскый, нѣ мы щемъ ся трудимъ да нарядимъ на кратко всичкы въ оныя наклоненія и врѣмена, въ кои-то ся отклонявать отъ правилны-ты спряженія.

ЗА ПРЬВО СПРЯЖЕНИЕ СЖ:

Andare (идж или ходж), *Dare* (дамъ), *Fare* (правж); *stare* (стоуж).

1-о *Andare* (итти) идж.

Modo Indicativo.

Tempo Presente.

Singolare.

Io	vo или vado	идж
tu	vai	идешь
egli	} va	иде
ella		

Plurale.

Noi	andiamo	идемъ
vi	andate	идете
egli	} vanno	иджть.
elleno		